

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201827
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2319201827.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa XXX XX C., D. XXXX/XX, zastúpenému: Advokátska kancelária BĀNOS & KOŠŪTOVÁ s.r.o., so sídlom 924 01 Galanta, Hlavná 979/23, IČO: 47 551 372, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 10Csp/78/2019-268 zo dňa 28.04.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne na základe aplikácie ust. § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 112, § 151j ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Prvoinštančný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom: zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č. 001/222881/14-001/000 zo dňa 08. decembra 2014 vyplynulo, že žalovaný poskytol žalobcovi úver (na nadobudnutie nehnuteľnosti) v celkovej čiastke 174 300 eur. Zo zmluvy ďalej vyplynulo, že úver bol žalobcovi poskytnutý s fixnou úrokovou sadzbou - fix na 3 roky vo výške 3,90 %. Zmluvné strany sa dohodli na úroku z omeškania vo výške 3% ročne, o ktorú je vyššia sadzba úroku dlžnej čiastky. Splatnosť úveru bola do 30 rokov od prvého čerpania, t. j. odo dňa 10. decembra 2014. Žalobca sa zaviazal splatiť úver formou mesačných anuitných splátok, pričom úrok bol splatný v rovnakých termínoch ako anuitná splátka a tvorí jej súčasť. Žalobca sa dostal do omeškania so splácaním splátok úveru počnúc splátkou splatnou dňa 25. marca 2015. od 26. mája 2015 žalobca prestal úver splácať a z jeho strany už k žiadnym ďalším úhradám. Dňa 08. decembra 2014 bola medzi žalovaným a pani E. F. (záložca), súčasne uzatvorená aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, reg. č. 001/222881/14-001/000, a to za účelom zabezpečenia pohľadávok žalovaného z uvedenej Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04. novembra 2015 vyzval žalovaný žalobcu na vrátenie celého zostatku úveru (178 865,78 eura, z toho istina 174 055,57 eura) v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Žalobou doručenou súdu prvého stupňa dňa 17. apríla 2019 žalobca žiadal, aby súd určil, že nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území: C., obec: C., okres: C., a ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX ako: rodinný dom - súp. č. XXXX, postavený na parc. reg. „C“ parc. č. 5184/363, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 254 m², pozemok - parc. reg. „C“ parc. č. 5184/363, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 254 m², pozemok - parc. reg. „C“ parc. č. 5182/6, záhrada o výmere 373 m², pozemok - parc. reg. „C“ parc. č. 5184/84, zastavaná plocha a nádvorie o

výmere 252 m² (ďalej len „nehnutelnosti“), nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného a uplatnil si náhradu trov konania. Žalobca tvrdil, že v predmetnom prípade sa premlčala zabezpečovaná pohľadávka v rámci trojročnej premlčacej lehoty od vyhlásenia predčasnej splatnosti úverovej zmluvy a spolu s ňou sa premlčalo záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Napriek skutočnosti, že konanie o zaplatenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy, ktoré prebiehalo na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Csp/207/2018 bolo potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 27CoCsp/4/2020 zo dňa 19. mája 2021 právoplatne ukončené, v konaní ktorom sa rovnako riešila otázka premlčania nároku žalovaného na úhradu hlavnej zabezpečovacej pohľadávky. V danej veci bolo zo strany žalobcu podané dovolanie. Žalovaný poprel všetky skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne premlčania záložného práva žalovaného. Žalovaný po splatnosti svojej pohľadávky začal včas s výkonom záložného práva zriadeného k nehnuteľnostiam žalobcu (§ 151j ods. 1 OZ). Začatie výkonu záložného práva riadne notifikoval žalobcovi a registroval v katastri nehnuteľností. Výkon záložného práva záložný veriteľ preto realizuje formalizovaným písomným oznámením o začatí výkonu záložného práva podľa § 151j ods. 1 OZ, ktoré adresuje dlžníkovi (záložcovi) a registruje v osobitnom registri záložných práv. Vo vzťahu k plynutiu premlčacej lehoty je práve tento úkon (oznámenie o začatí výkonu záložného práva) kvalifikovaným úkonom, ktorý vyvoláva spočívanie plynutia premlčacej lehoty podľa § 112 OZ. Oznámením o začatí výkonu záložného práva totiž záložný veriteľ deklaruje, že sa o svoje subjektívne záložné právo stará a domáha sa jeho výkonu spôsobom, ktorý je normovaný Občianskym zákonníkom. Z teleologického hľadiska ide o analogickú aplikáciu OZ (§ 853 ods. 1 OZ) Ak totiž premlčacia lehota pri práve žalovateľnom na súde prestáva plynúť podaním žaloby (§ 112 OZ), tak premlčacia lehota pri práve, ktoré objektívne nemožno žalovať na súde, musí prestať plynúť jeho faktickým vykonávaním. Iný záver nie je racionálne udržateľný, keďže by viedol k extrémnym diskrepanciám a kreovaniu práv, pri ktorých by nebolo možné nijako zabrániť premlčaniu. Právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 15Csp/207/2018-70 zo 14. novembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 19. mája 2020 č. k. 27CoCsp/4/2020-113 žalovaný bol zviazaný I. výrokom zaplatiť žalobcovi 174 055,75 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a II. výrokom súd žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Súd v predmetnej veci rozhodol, že právo žalovaného nie je premlčané s tým, že žalovaný v predmetnom konaní vystupuje ako žalobca, podal na súd žalobu o zaplatenie 09. novembra 2018, pričom súd právoplatne rozhodol, že premlčacia doba začala plynúť 08. decembra 2015 a uplynula 08. decembra 2018, teda žaloba bola podaná pred uplynutím premlčacej lehoty. Predmetné rozhodnutie je právoplatné a nič na veci nemení podanie dovolania zo strany žalobcu, ktoré v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo skončené. Podľa § 100 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, záložné práva sa nepremičujú skôr, ako zabezpečená pohľadávka.

4. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka všeobecne upravuje plynutie premlčacej lehoty pri právach uplatnených na súde alebo inom príslušnom orgáne. Osnova pre dobu od uplatnenia práva do skončenia konania stanovuje, že premlčanie neplynie (spočívanie premlčania). K prerušeniu premlčacej doby zo záložného práva došlo podaním návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby dražobníkovi a súčasne nariadením dražby na nehnuteľnosti. Predmetné ustanovenie predpokladá aj riadne pokračovanie v začatom konaní. V prejednávanej veci žalobca ako záložný veriteľ podal návrh na vykonanie dražby 20. apríla 2016, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti tvoriace predmet tohto konania. Začiatok plynutia premlčacej doby nastal dňom 08. decembra 2015. Žalobca súdu nepredložil zmluvu podľa § 16 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z., ale 17. júna 2016 sa konalo prvé kolo dražby, to znamená, že záložné právo bolo uplatnené v rámci premlčacej doby. V zmysle dikcie zákona § 112 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje, aby veriteľ si uplatnil svoje právo nie len včas, ale aj aby v konaní riadne pokračoval. Pokiaľ sa jedná o dobrovoľnú dražbu právo sa neuplatňuje na súde a ani na žiadnom inom orgáne, ale sa postupuje v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a záložné právo sa vykonáva na dobrovoľnej dražbe. Žalobca uvádzal, že prvé kolo dražby sa uskutočnilo 17. júna 2016. Po prvom neúspešnom kole bolo vyhlásené druhé kolo dražby na 19. januára 2017, ktorá nebola úspešná z dôvodu uplynutia lehoty na zaplatenie ceny dosiahnutej vydražením. Tretie kolo sa malo uskutočniť 09. novembra 2018, od ktorého bolo upustené. Tunajší súd rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia vo veci sp. zn. 10Csp/120/2019 25. júna 2019. Žalobca v žalobe poukázal na premlčanie záložného práva a poukázal na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, ale netvrdil, že by žalovaný v začatom konaní nepokračoval. Ako dôkaz do spisu založil notársku zápisnicu z 19. januára 2017 - osvedčenie o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby, oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe na 19. januára 2017, dodatok k oznámeniu o opakovanej dobrovoľnej dražbe na 19. januára 2017, oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe na 09. novembra 2018. Žalovaný poprel,

že by nepokračoval v konaní, to znamená, že dôkazná povinnosť o preukázanie v riadnom pokračovaní zaťažila žalobcu. Žalobca až vyjadrením z 19. apríla 2022 sa podrobne vyjadril k chronologickému konaniu vo veci dobrovoľnej dražby tak, ako je vyššie opísané. V tomto smere súd poukazuje na § 153 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany včas. Tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na takéto prostriedky súd nemusí prihliadať. Súd neprihliadol na tieto prostriedky procesného útoku, pretože žalobca ich mohol použiť už pri podaní žaloby a nie v čase pred vyhlásením rozsudku, keď dokazovanie bolo považované za skončené. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

5. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie, alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie.

6. Odvolanie odôvodnil tým, že odvolateľ trvá na tom, že k uplynutiu premlčacej doby na zaplatenie zabezpečovanej pohľadávky došlo najneskôr dňom 05.11.2018 vychádzajúc zo skutočnosti, že predčasná splatnosť úveru zo zmluvy o poskytnutí flexihypotéky nastala dňa 04.11.2015 na základe listu žalovaného o predčasnom vyhlásení splatnosti úverovej zmluvy. Nasledujúcim dňom po dni splatnosti 05.11.2015 sa teda dlžník dostal do omeškania so splatením pohľadávky a preto veriteľ mohol podať žalobu na súd, čo však tento nestihol v rámci trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula najneskôr dňom 05.11.2018. Žaloba veriteľa o zaplatenie zabezpečovanej pohľadávky bola súdu doručená až dňa 09.11.2018. Žalobca preto trvá na tom, že v predmetnej veci došlo k premlčaniu nároku žalovaného na úhradu zabezpečovanej pohľadávky, a teda je aj z tohto dôvodu premlčané záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu. Ďalej odvolateľ namietol, že k samotnému výkonu záložného práva nedošlo tak ako to predpokladá § 100 ods. 1 OZ. To, že žalovaný zaslal oznámenie žalobcovi o výkone záložného práva a tiež požiadal správu katastra o zápis poznámky do katastra nehnuteľností, resp. že sa mala konať priamo dobrovoľná dražba nehnuteľností, ktorá však nebola úspešná, neznamená ešte uplatnenie si práva na súde či inom príslušnom orgáne a teda k spočívaniu plynutia premlčacej lehoty tu nedošlo a záložné právo sa premlčalo spolu so zabezpečovanou pohľadávkou. Ustanovenie § 112 OZ predpokladá aj riadne pokračovanie v začatom konaní. V tejto časti sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou žalobcu, pričom však zreteľný nedostatok možno nepochybne badať v časti rozhodnutia, ktorá uvádza, že žalobca v žalobe poukázal na premlčanie záložného práva a poukázal aj na ustanovenie § 112 OZ, ale netvrdil, že by žalovaný v začatom konaní nepokračoval. Žalobca v Zhrňujúcom vyjadrení zo dňa 13.04.2022 riadne popísal, že žalovaný riadne nepokračoval vo výkone záložného práva márnym uplynutím dlhého časového obdobia medzi jednotlivými kolami dražby. Nemožno preto považovať za pravdivé tvrdenie súdu, keď tento uviedol, že žalobca v konaní netvrdil, že by žalovaný v začatom konaní nepokračoval. Pokračovaniu dražby jej tretím kolom malo dôjsť až dňa 09.11.2018, kedy sa malo konať 3. kolo dražby, od ktorého bolo Oznámením o upustení od dobrovoľnej dražby zo dňa 08.11.2018 upustené. Neodkladné opatrenie zákazu nakladať s nehnuteľnosťami žalovaným bolo vydané až dňa 25.06.2019 (sp. zn.: 10Csp/120/2019). Žalovaný medzi jednotlivými kolami dražby nevykonával záložné právo žiadnym spôsobom, a teda má žalobca za to, že medzičasom došlo k uplynutiu trojročnej premlčacej lehoty na výkon záložného práva. Lehota na výkon záložného práva začala plynúť nasledujúcim dňom po dni splatnosti pohľadávky, t.j. 05.11.2015, pričom k jej spočívaniu došlo iba počas plynutia výkonu záložného práva, dňa 17.06.2016 (1. kolo dražby), v období od konania 2. kola dražby dňa 19.01.2017 do jej zmarenia dňa 03.02.2019 (pričom nasledujúcim dňom došlo k jej zmareniu a už sa žiadnym spôsobom viac nevykonávala, keďže od tretieho kola dražby bolo upustené). Trojročná premlčacia doba na výkon záložného práva teda trvala do dňa 21.11.2018, pričom nasledujúcim dňom 22.11.2018 došlo k jej uplynutiu. Žalobca je toho názoru, že bezdôvodné ponechanie nevykonateľného záložného práva v príslušnom registri, môže mať okrem iného za následok porušenie čl. 20 ústavy SR, ktorý slúži na ochranu vlastníctva. Ďalej odvolateľ poukázal na § 296 CSP, podľa ktorého spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú. V konaní bolo nepochybné, že žalobca vystupuje v oboch zmluvách (úverovej, ako aj záložnej) ako slabšia zmluvná strana - spotrebiteľ. Ak teda súd neprihliadol na Záverečné zhrnutie žalobcu, nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolateľ vyčíta súdu prvej inštancie aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný s tým, že odvolateľ opätovne uvádza údajné premlčanie pohľadávky, pričom zostáva na rovnakej argumentácii použitej počas konania na prvom stupni v tomto spore. Rovnakú argumentáciu o údajnom premlčaní pohľadávky použil žalobca aj v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15Csp/207/2018. Z rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 27CoCsp/4/2020-113 zo dňa 19.05.2021 je však zrejmé, že premlčacia lehota tak začala plynúť dňa 08.12.2015 a uplynula 08.12.2018. Žaloba bola súdu prvej inštancie doručená 09.11.2018, včas pred uplynutím premlčacej lehoty. Správne preto súd prvej inštancie uzavrel, že nárok žalobcu nebol premlčaný. Ďalej žalovaný poukázal na ustanovenie § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len v taxatívne vymedzených situáciách (týkajú sa procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie). Žiadna z citovaných podmienok sa na novoty uvádzané žalobcom v odvolaní nevzťahuje, preto sú tieto v odvolacom konaní neprípustné. Ide o odvolacie dôvody uvedené v bode B/ a C/, ktoré žalobca označuje ako zhrňujúce vyjadrenie zo dňa 13.04.2022 a bolo predložené v rozpore so zásadou koncentrácie konania podľa § 153 CSP s poukazom na ustanovenie § 291 ods. 3 CSP. Ak pri pohľadávke žalovaného začala plynúť premlčacia doba dňa 08.12.2015 (nie 05.11.2015 ako sa žalobca mylne domnieva), plynula len do prvého kola dražby dňa 17.06.2016 (uplynulo približne 6 mesiacov a 9 dní). Následne premlčacia doba až do upustenia od dražby dňa 8.11.2018 neplynula, t. zn. že žalovaný od 17.06.2016 do 08.11.2018 riadne pokračoval vo výkone záložného práva. Od 9.11.2018 začala premlčacia doba začať opätovne plynúť, avšak len do 25.06.2019, kedy bolo jej plynutie prerušené vydaním neodkladného opatrenia Okresného súdu Galanta sp. zn. 10Csp/120/2019. Od 9.11.2018 do 25.06.2019 tak z premlčacej doby uplynulo približne 7 mesiacov a 16 dní. Do dnešného dňa tak dokopy s 2 plynutiami celkovo trojročnej premlčacej doby uplynulo dokopy približne len 1 rok a 2 mesiace, čo znamená, že záložné právo žalovaného nie je premlčané a aktuálne je plynutie premlčacej doby stále prerušené z dôvodu vydaného neodkladného opatrenia. V prípade bodu D/ odvolania týkajúceho sa zásady koncentrácie v spotrebiteľských sporoch podľa § 296 CSP uvádza, že v žalobcovom prípade nemôže byť uplatnená a súd správne poukázal na § 153 CSP. Žalobca je zastúpený advokátom a podľa § 291 ods. 3 CSP „Ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.“ Žalovaný k bodu E/ odvolania uvádza, že podľa jeho názoru je rozsudok dostatočne odôvodnený a súhlasí s ním. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd, berúc do úvahy toto vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu, rozsudok potvrdil ako vo výroku vecne správny.

8. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca (odvolacia replika) s tým, že na dôvodoch odvolania, ako aj premlčaní samotnej zabezpečovanej pohľadávky trvá. Vo zvyšku žalobca zopakoval svoju argumentáciu, ktorú uviedol v odvolaní.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 a 2 CSP), s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správne záveru ohľadom nedôvodnosti žaloby o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, v dôsledku čoho žalobu zamietol.

11. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

13. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

14. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/ a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

16. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Nepostačuje uviesť iba všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých boli tieto skutkové zistenia vyvodené. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

17. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku konštatuje, že v odôvodnení rozsudku absentujú akékoľvek závery, z ktorých by bolo možné vyvodit', prečo bola žaloba zamietnutá. V bodoch 24 a 25 odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie poukazuje na to, že 17. júna 2016 sa konalo prvé kolo dražby, čo znamená že záložné právo bolo uplatnené v rámci premlčacej doby. Ďalej súd prvej inštancie pokračuje tým, prečo sa na podklade § 153 CSP nezaoberal podaním žalobcu zo dňa 19.04.2022 označené ako Zhrňujúce vyjadrenie, teda mal za to, že žalobca nepoprel, že by žalovaný v začatej dražbe riadne nepokračoval. Následne už súd prvej inštancie neuvádza žiadne závery týkajúce sa toho, či premlčacia doba záložného práva spočívala, či následne začala alebo nezačala znovu plynúť, prípadne iné skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit', prečo súd prvej inštancie považoval žalobu za nedôvodnú. Je možné sa nanajvýš domnievať, že dôvodom zamietnutia žaloby mala byť zrejme tá skutočnosť, že žalovaný pristúpil k začatiu dražobného konania pred skončením premlčacej doby.

18. Odvolateľ namieta najmä to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nevzal na vedomie jeho Zhrňujúce vyjadrenie, pričom nie pravdivý záver súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní netvrdil, že by žalovaný v začatom konaní nepokračoval. Odvolací súd tu poukazuje na ust. § 112 OZ, podľa ktorého ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že dražobníka je potrebné považovať za subjekt, ktorému zákon zveruje

oprávnenie zrealizovať právo záložného veriteľa na výkon záložného práva, ktorým je zabezpečená pohľadávka záložného veriteľa, preto ho možno považovať za iný príslušný orgán v zmysle § 112 OZ (por. napr. rozsudok NS SR, sp. zn.: 5Cdo/64/2020). Spočívanie premlčacej doby podľa § 112 OZ však nastane až vtedy, ak je splnená aj druhá podmienka, a to, že záložný veriteľ v začatom konaní riadne pokračuje. Súd prvej inštancie v bode 6. rozsudku síce vymenoval všetky listinné dôkazy, ktoré v konaní boli predložené, avšak v časti odôvodnenia rozsudku (skutkový stav) – teda v bodoch 7 až 14 vyvodzuje skutkové zistenia len z niektorých z nich (prevažne týkajúce sa zabezpečovanej pohľadávky). Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že strany konania súdu prvej inštancie predkladali aj listiny týkajúce sa priebehu dražby, napr. notárska zápisnica N 59/2017, Nz 1568/2017 – osvedčenie o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby (č. l. 42), oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe (č. l. 49), dodatok k oznámeniu o opakovanej dobrovoľnej dražbe (č. l. 57), oznámenie o upustení od opakovanej dobrovoľnej dražby (č.l. 75) atď. Z týchto listín však súd prvej inštancie nevyvodil žiadne skutkové zistenia.

19. Skutkové tvrdenie je tvrdenie, ktoré sa opiera o určitý fakt, o objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania. Pokiaľ žalobca už v žalobe uviedol, že považuje záložné právo žalovaného za premlčané, je potrebné vychádzať z toho, že žalobca poprel, že by žalovanému svedčalo právo domáhať sa uspokojenia pohľadávky výkonom záložného práva. Je pritom bezpredmetné, či žalobca včas výslovne poprel tú skutočnosť, či žalovaný v dražbe riadne pokračoval, alebo nie, najmä ak žalobca predložil súdu prvej inštancie množstvo listín preukazujúcich priebeh dražby. Z pohľadu odvolacieho súdu žalobca splnil svoju povinnosť skutkového tvrdenia, keď namietol že záložné právo veriteľa je premlčané a následne splnil aj dôkaznú povinnosť, a to podporiť svoje tvrdenie dôkaznými prostriedkami. Samotné posúdenie, či záložný veriteľ v dražbe pokračoval alebo nie, je právnym posúdením veci, ktoré prislúcha súdu. Ako odvolací súd už uviedol vyššie, súd prvej inštancie sa priebehom dražby nijako nezaoberal, hoci prevažnú časť listinných dôkazov žalobca predložil spolu so žalobným návrhom, je preto potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy.

20. V danom prípade je zrejmé, že veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva prostredníctvom dražby. Trvanie potencionálneho spočívania premlčacej doby je však ovplyvnené ďalšími skutočnosťami, a to v prípade, ak začaté konanie, pre ktoré premlčacia doba prestala plynúť, bolo skončené, alebo ak sa v ňom riadne nepokračovalo. Dôsledkom takejto skutočnosti je pokračovanie plynutia premlčacej doby, prípadne premlčanie práva. Nemožno sa však stotožniť s počítaním spočívania a plynutia premlčacej doby tak, ako to uvádza žalovaný (od 08.12.2015 do prvého kola dražby dňa 17.06.2016, následne premlčacia doba až do upustenia od dražby dňa 8.11.2018 neplynula, od 9.11.2018 začala premlčacia doba začala opätovne plynúť, avšak len do 25.06.2019, kedy bolo jej plynutie prerušené vydaním neodkladného opatrenia). Odvolací súd má za to, že premlčacia doba prestáva plynúť iba momentom uplatnenia práva u dražobníka a opätovne začína plynúť momentom, keď sa konanie, v ktorom bolo právo uplatnené, skončilo. Iná situácia nastáva, keď veriteľ v začatom konaní riadne nepokračuje. Tu odvolací súd dáva do pozornosti Oznámenie o upustení od opakovanej dražby zo dňa 08.11.2018, pričom je nepochybné, že k upusteniu od dražby došlo ešte pred tým, ako bolo vydané neodkladné opatrenie zákazu nakladať s nehnuteľnosťami žalovaným dňa 25.06.2019 (sp. zn.: 10Csp/120/2019). Súd prvej inštancie však v napadnutom rozhodnutí neuviedol žiadne právne závery, z ktorých by bolo možné vyvodiť, či premlčacia doba po tom, ako začala spočívať, v plynutí pokračovala. Je pritom potrebné na pamäti, že premlčacia doba, ktorá uplynula pred prekážkou a premlčacia doba, ktorá uplynie po odpadnutí prekážky, sa spočítajú, to však platí iba v prípade aj veriteľ v konaní riadne pokračoval. Ak by súd prvej inštancie mal za preukázané, že veriteľ v konaní riadne nepokračoval, premlčacia doba skončí ako keby k jej spočívaniu nikdy nedošlo, pretože v takom prípade podmienka zakotvená v § 112 OZ, a to, že veriteľ v začatom konaní riadne nepokračuje (pretože prejavil vôľu, aby sa v konaní nepokračovalo), splnená vôbec nebola.

21. Na okraj odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ ide o premlčacie hlavného záväzku, ktoré bolo riešené v konaní na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Csp/207/2018 a následne rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 27CoCsp/4/2020 zo dňa 19. mája 2021, je potrebné vychádzať z toho, že materiálna stránka právoplatnosti súdneho rozhodnutia sa prejavuje jednak záväznosťou pre strany konania a iné zákonom definované subjekty (tzv. pozitívna stránka materiálnej právoplatnosti rozhodnutia) a jednak nezmeniteľnosťou súdneho rozhodnutia (tzv. negatívna stránka materiálnej právoplatnosti rozhodnutia), ktorá má následne vplyv na posúdenie otázky prekážky právoplatne rozsúdenej veci.

Podľa dostupných informácií, v čase rozhodnutia odvolacieho súdu, o podanom dovolaní žalobcu dosiaľ nebolo rozhodnuté. Preto je potrebné pri otázke premlčacia hlavného záväzku vychádzať z toho, ako bola vec právoplatne rozhodnutá, opačný postup by prichádzal do úvahy len vtedy, ak by Najvyšší súd SR dovolaniu vyhovel.

22. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami (a zároveň nesprávnym právnym posúdením veci) k znemožneniu žalobcom realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na to, že súd prvej inštancie rozhodnutie fakticky v relevantných záveroch neodôvodnil právne ani vecne, nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v druhoinštančnom konaní pred odvolacím súdom. Súčasne súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, pričom nie je účelné dokazovanie doplniť odvolacím súdom. V dôsledku toho odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Je potrebné dôsledne pristúpiť k posúdeniu skutkových tvrdení strán a nimi navrhnutých dôkazov najmä so zameraním na posúdenie prerušenia plynutia, pokračovanie plynutia, prípadne uplynutia premlčacej doby záložného práva. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodniť tak, aby skutkové a právne závery súdu boli vyčerpávajúco a logicky vysvetlené, nevzbudzujúce pochybnosti o dôvodoch samotného rozhodnutia.

24. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

25. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).